Itē iocunditatez mentis habuit ⁊ oīa bona a se facta ad deū retulit. Vñ ꝺ eo cātat eccl'ia. Preualuit dauid in philisteū ī funda ⁊ lapide in noīe dñi. Ecce exultatio in deo. Non em̄ confidebat in se. Funda dauid est p̄dicatio. ꝑ quā fundā p̄dicatōnis eijcit̄ dyabol⁹ de cordib⁹ hoīm cū ꝑ durā reprehensionē incutit̄ timor ⁊ ꝯcipit̄ pnīa Lapis ꝟo dura rep̄hensio est Quia ḡ huiusmodi victoria habet̄ ꝑ humilitatē. ideo ad missam incipit introitus. Dñe ī tua misericordia speraui. ecce humilitas dauid. exultauit cor meū. ecce mentis iocunditas ꝑ hec duo vincitur pugna. Et qꝛ ille solus vincit qui nihil sibi sed omīa bona sua ꝺo attribuit ⁊ sperat in eo. ideo bene sequitur oratio. Deus in te sperantiū fortitudo ⁊c̄ Postea sequit̄ epistola de charitate. Deus charitas est ⁊c̄. j. Joh̄. iiij. c. qꝛ ꝑ charitatem reges sumus. ⁊ ꝑ eā facimus bona opa meritoria regni. ꝑ que regnū nostruz defendimus ⁊ conseruamus. Vñ sequit̄. In h̄ apparuit charitas dei ⁊c̄. Et p⁹. Deus charitas est ⁊c̄. Ibi etiā ostendit̄ ꝙ diligere debem⁹ deū ⁊ ꝓximū. In euangelio aūt. Homo q̄dā erat diues. Luc̄. xvj. c. ostendit̄ ꝙ nō debem⁹ diligere diuitias ꝑ diuitē q̄ induebat̄ purpura ⁊ bysso et ꝑ penā eius. vt em̄ ꝺr ecc̄s. v. c. qui amat diuitias. fructū non capiet ex eis. qui amat scz amore libidinoso. naturali ꝟo vel charitatiuo pōt. qꝛ diuites cū iusticia ⁊ operibus bonis non abijcimus. Habet̄ autē in euangelio de mendico lazaro. in cui⁹ ꝑsona incipit graduale. Ego dixi dñe miserere mei. Et sequit̄ ꝟsus de opibus miscꝺie Beatus q̄ intelligit sup egenū ⁊ pauperē id est intelligit ⁊ p̄cogitat illud qꝺ ē in egeno ⁊ paupe. s. egestas ⁊ pauptas vt ei subueniat. Dicit em̄ Greg. ꝙ debem⁹ eos vocare patronos ⁊ amicos nostros. qꝛ etiam fratres nr̄i sunt. ⁊ sic facere nobis amicos de mammona iniq̄tatis. ⁊ de male acquisitis. vt cū defecerim⁹ ꝑ mortē recipiāt nos in eterna tabernacula. Hoc nō fecit diues ille epulo. ⁊ qꝛ in aliquo noluit pauperi sb̄uenire. ideo cum eo districtissime fecit dominus. vt nō possit habere guttā aque ad refrigeriū lingue. Et ideo sequit̄ alt̄a. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens ⁊c̄. Postea sequit̄ offertoriū in ꝑsona mendici. s. Intende voci or̄onis mee. Et qꝛ non obliuiscit̄ de⁹ or̄ones pauꝑum. Seq̄t̄ postcōmunio Narrabo oīa mirabilia tua. ⁊ psalmū dicā ⁊c̄. In q̄busdā tñ ecclesijs legitur hodie euāgeliū Estote miſicordes. qꝺ est Luc̄. vj. c. Et est sciendū ꝙ vrban⁹ papa quart⁹ statuit fieri festuz ꝺ corꝑe xp̄i q̄nta feria post hāc dñicā. ꝯcedens magnā idulgentiā tā clericis officiantibus q̄ꝫ populis ꝯuenientibus ad diuina ꝓut in officio super hoc ordinato habet̄.

De secunda dominica.

Dictū est quod prima causa qua defendim⁹ regnū nostrū est charitas que dilatatur ꝑ cōsiderationē eternaꝝ nuptiaꝝ. de q̄bus in apoc̄. Beat⁹ q̄ vocatus est ad cenā nuptiaꝝ agni. Vñ in hac scꝺa dñica habet̄ de hmōi cena in euāgelio. Lu. xiiij ca. Homo quidā fecit cenā magnā ⁊ vocauit multos. ⁊ misit seruos suos hora cene dicere inuitatis vt venirēt ⁊c̄. Hora cene est ex quo porta paradisi apta est per ip̄m Sequit̄. Et ceperūt omnes se simul excusare. Naz primus dixit. Villam emi. ⁊ necesse habeo videre illam. Scꝺs dixit. Iuga boum emi q̄nq̄z. ⁊ eo ꝓbare illa. Tertius dixit. Vxorem duxi. ⁊ ideo non possū venire. Dñs ꝟo dixit ad ſuū suuz. Vade cōpelle intrare vt domus mea impleatur. Multos em̄ cōpellit intrare ꝑ tribulationes. Illi ḡ q̄ vocati fuerant nō venert̄. q̄a auari q̄ ꝑ primū se excusantē. supbi vl̄ gulosi q̄ ꝑ scꝺm. ⁊ luxuriosi q̄ ꝑ tertiū intelligūtur. hac cena se reddunt indignos. Vñ versus. Villa. boues. vxor. cenā clausere vocatis. Mundus. cura. caro. celuz clausere renatis. Et quia in hoc isti reddūt indignos. ideo dñs alios vocat Quia ꝟo ꝑ considerationem huius cene dilatat̄ charitas ⁊ quia dñs ꝓtegit habentes charitatem. Ideo incipit introitus. Factus ē dominus ꝓtector meus ⁊ eduxit me in latitudinem charitatis. Sequitur ꝟsus de charitate. Diligā te dñe fortitudo mea ⁊c̄. firmamentū meū ⁊c̄. In or̄one ꝟo petit charitatē. sancti noīs tui ⁊c̄. In epl'a. Nolite mirari. j. Joh̄. iij. c. hr̄ de vita eterna. ꝑ cuius intuitū amor ꝯcipit̄ ⁊ seq̄tur in fine de charitate. Filioli nō diligam⁹ ꝟbo neq̄z li

gua. ꝗ ope ⁊ veritate. Hec est lingua dolo
sa. q̃ dicũt amatores mundi. Rogo te ha-
be me excusatũ. Dicũt etiã bonis ⁊ sancti
viris. Rogate p nobis ⁊ tm̃ venire nõ cu-
rant. Et attende q̃ primi duo excusant se.
Per pmũ em̃ supbi intelliguntur. p scõm
oms qui delectant in q̃ncq̃ sensib' corpis
p tertiũ vo luxuriosi. q̃ se nõ excusant. qa
nõ hnt cor. sic hr̃ in Osee. iiij. Fornicatio
vinũ ⁊ ebrietas auferũt cor. Magis enim
absorbet hoiem fornicatio q̃ supbia vl'a-
uaricia. Quia q̃ vt dictũ est lingua taliuz
excusantiũ se. or lingua dolosa. ideo eccle
sia a lingua dolosa petit se liberari in rm̃so
rio. Ad dm̃ cũ tribularer clamaui. Et in
versu. Dm̃e libera ⁊c. Et qr pfectus est q̃
nõ peccat in lingua. ideo scdo tono canta-
tur. Postmodũ sequit alia sil'r d̃ charita-
te. Diligã te dm̃e fortitudo mea ⁊c. Quia
vo ꝓsideratione vite eterne ꝓcipit chari-
tas. vlsa cena petit ꝓuertit i offertorio Cõ
uertere dm̃e. Et qr ibi cantabim' vocalit.
vt ait cassiodor' sup psalmistam. ois spũs
laudet dm̃m. nõ erit ibi tantũ cena. ꝗ etiam
maria solẽnitas. Vñ i treñ. j. Vie syon lu
gent. eo q̃ nõ sint q̃ veniãt ad solennitatẽ.
Ideo in postcõmunione p̃mittit se canta-
turũ ibi dño dicens Cantabo dño q̃ bona
tribuit mihi ⁊ psallã ⁊c.

De dominica tertia.

Ertia cã qua-
re inflamamur ad defendendũ
regnũ nostrũ. est ꝓsideratio be-
niuolentie dei qua nos custodit ⁊ diligen-
ter querit Ideo in euãgelio hui' tertie do
minice. Erant appropinquantes. Lu. xv.
ca. habetur. Quis ex vobis homo habẽs
centum oues. i. angelos ⁊ homines. ⁊ si p
diderit vnã. s. hoiem. nonne relinquit no-
nagintanouem in deserto. i. in celo. ⁊ va/
dit querere pditã ⁊c. Aut que mulier ha-
bens dragmas decẽ. s. angelos ⁊ homines
⁊ pdit vnã. s. hoiem in q̃ imaginẽ suam de
pinxerat. nõne accendit lucernã. i. naturã
humanã. in qua lumẽ deitatis posuit vni
endo se et. ⁊ querit diligenter donec inue-
niat. ⁊ cũ inuenerit ꝓuocat amicos ⁊ vici-
nos dicẽs eis. Cõgratulamini mihi qr in-
ueni dragmã quã pdiderã. Ita dico vob
gaudiũ est in celis angel' dei sup vno pec.
pe. agen. Ecce quãta est beniuolentia dei
erga nos. Ista beniuolentia accedit in no
bis charitatem. Quia vo ad nuptias eter
nas non intrant supbi neq̃ luxuriosi neq̃
auari vt premissum est. ideo introitus hu
ius dñice est. Respice i me ⁊c. et dic̃. Vi-
de humilitatẽ meã cõtra supbiã. ⁊ laborẽ
meũ ꝗ luxuriã. qr inops ⁊ paup suz ego ꝗ
auaricia. Et ppter p̃dicta monet nos Pe
trus ad humilitatẽ dicẽs in epla pma. vl.
ca. Humiliamini sub potenti manu dei vt
vos exaltet ⁊c. Et post sequit ibi. Sobrij
estote ⁊ vigilate in orationib' qm̃ aduer.
v. dy. tã. le. ru. cir. q. quẽ de. Et qr tãtã cu
rã hz dñs de nob. ideo in graduali inuitat
nos eccl'ia dicẽs. Iacta cogitatũ tuũ i do-
mino. ⁊ ipe te enutriet. Versus est. Cum
clamarẽ ad dm̃m ex. vo. meam ⁊c. Alia est
Dm̃e refugiũ. Offertoriũ est. Sperẽt in te
oẽs q̃ nouerũt te ⁊c. qr de sperantib' in se
habet curã. Quia vo dñs nõ inuenit nisi
q̃s peniteat. cuz vo quis penitet ad domi
num clamat. ideo sequit postcommunio.
Clamabo. Rursus hoc officium est de pe
nitente. sicut apparet ex ipa communione.
et ex euangelio vbi p dauid intelligit qui
libet penitens ideo etiam dicitur. Gaudi-
um est in celo sup vno pecatore peni. agẽ.
⁊c. ⁊ ex introitu ⁊ alijs. ⁊ ideo cãtat circa
festũ Johis baptiste. q̃ legit populum ad
penitentiã puocasse.

De dñica quarta.

Qarta causa
q̃ defendim' regnũ nr̃m sit opa
miscdie. Vñ i euãgelio luc. vj.
qd legit in hac q̃rta dñica in quibusdã ec-
clesijs or. Estote misericordes sicut ⁊ pat
vester misericors est. Et post seqt. Men
suram bonã ⁊ cõfertã. ⁊ coagitatã ⁊ super
effluentem dabũt in sinũ vestrũ. Quia vo
nõ põt homo opa misericordie facere nisi
prius illuminet a deo. ideo incipit introi-
tus. Dñs illuminatõ mea. Et q̃a p opera
miscdie est ecclesia terribilis. vt castrorum
acies ordinata. sicut or in canticis cantico
rũ. sequit versus. Si exurgant aduersum
me castra nõ timebit cor meũ. ⁊ si exurgat
i me pliũ ⁊c. Et postea petit in collecta mi
sericordiã ⁊ gratiã dandi elemosynas cuz
dicit. Protector in te sperantium de' ⁊c.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf